

Кученцето напрѣдъ и дѣцата подирѣ, кученцето напрѣдъ и дѣцата подирѣ — отишли въ една пуста гора. Срѣдъ гората имало малка полянка, а по нея нацѣвтѣли хубави алени цвѣтове и нарасли едри и приятно-миризливи горски ягоди.

Дѣцата най-напрѣдъ се назобали съ ягоди, а послѣ си откъснѣли и по едно хубаво алено цвѣте. Цвѣтията имали хубава миризма и тѣ ги помири-сали. Щомъ помири-сали, дѣцата добили способ-ностъ да разбиратъ отъ езицитѣ на всички животни.

Тогавя кученцето ги повикало да седнатъ подъ сѣнката на едно дърво и тамъ имъ раска-зало, че то било нѣвга човѣкъ и било тѣхний баща. Тогавя били много богати, но една лоша